

RESSÒ DE LA PARAULA

Fraternitat possible (VII). La tasca

La fraternitat universal ens ha estat regalada en Jesucrist. Només en Ell serà possible en el nostre món. Alhora, tal com diem, aquesta fraternitat regalada inclou per a nosaltres una tasca. Ja sabem que Déu no vol salvar-nos sense nosaltres, és a dir, sense la nostra disposició lliure. No ens tracta com a «peces sense ànima»: sempre espera la nostra resposta lliure.

En ple Advent ho entenem fàcilment. Perquè l'Advent és abans de res la vivència d'aquella disposició a rebre, acollir, el gran do del Verb de Déu en la nostra humanitat concreta. L'Advent, en efecte, està en funció i es compleix en l'Encarnació, l'abraçada de Déu a la humanitat. L'infinít regala que Déu ens fa és aquesta abraçada.

Sota el prisma de la fraternitat universal, l'abraçada de Déu a la humanitat en l'Encarnació, és el detonant d'un immens esclat d'abraçades de llarg a llarg del món. Aquesta és l'autèntica fraternitat.

Ara bé, tant l'Advent com la fraternitat universal són també responsabilitat. Qui hagi llegit l'encíclica *Germans tots*, veurà que està saturada de crides a l'acció i al compromís moral.

¿A quines tasques estem cridats durant l'Advent i pel compromís de la fraternitat universal?

Una primera tasca, elemental, és obrir els braços. Es tracta de l'actitud d'aquell que s'obre ell mateix, expectant, confiat, agraït, esperant la presència de l'amic. Mitjançant la memòria, la imaginació i el pensament centra la seva atenció en el qui està a punt de venir. Valora el goig de la seva presència, tasta d'antuvi l'alegria de la seva companyia i espera. El qui ve no és un desconegut, almenys ha estat anunciat. El seu record activa el desig i es manté el cor expectant.

Certament, aquesta actitud és la pròpia de l'Advent, quan «el que ve», l'esperat, és Jesucrist. Però, si parlem de la fraternitat universal, ¿podem dir el mateix? Perquè una cosa és estar expectant i obrir-se a Jesucrist i una altra esperar i acollir a qualsevol que trobem en el camí de la vida...

Això és veritat. Però qui s'obre i rep així Jesucrist, no tancarà els seus braços quan se li acosti un germà, per molt estrany o repulsiu que sigui. Un cop més tornem a sant Francesc d'Assís, a qui recordem abraçant i besant el leprós.

¿És això un misteri? En certa manera sí. Però té la seva lògica. Si hem dit que el primer pas de l'Advent i del compromís amb la fraternitat universal és la pobresa en l'esperit, s'entén que els braços oberts del pobre no posen condicions per a acollir l'altre: el pobre rep Crist com a do i els seus ulls queden il·luminats per a descobrir en qualsevol altre un reflex d'aquest do, sigui com sigui la

seva aparença, la seva història, les seves idees, la seva psicologia, les seves misèries...

A l'encíclica *Germans tots* llegim:

«Per a nosaltres (els cristians) aquesta deu de dignitat humana i de fraternitat està en l'Evangeli de Jesucrist.» (n. 277)

Diríem amb major precisió «la deu està en Jesucrist mateix» (ja que el seu evangeli, més que una doctrina, és la seva persona viva i present). L'Església serveix la humanitat oferint-li la Salvació que ha rebut gratuïtament de Jesucrist i dins d'aquest gran do és inclosa la possibilitat de viure la fraternitat universal. És la veritat d'aquella senzilla salutació: «Germans tots en Crist Jesús!». No és cortesia, sinó comunicació i proclamació afectuosa d'una veritat.

† Agustí Cortés Soriano

Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

L'alegria de Nadal i de Pasqua

Nadal i Pasqua són les dues grans festes de l'any cristià, que celebren els dos misteris del Senyor Jesús: l'Encarnació del Fill de Déu fet Home, i la seva Mort i Resurrecció salvadores. Totes dues festes estan marcades per l'alegria de la vida nova; cadascuna, però, amb els seus accents propis en una simfonia que esclata de llum i de cants.

Nadal és l'alegria de la vida trobada després de la recerca, l'esperança, el desig; l'alegria dels pastors i dels mags, símbol de tots els qui busquen, i troben la vida en la feble llum del portal.

Pasqua és l'alegria de la vida aconseguida després de la prova, de l'esforç, del treball; l'alegria trobada després del sofriment i de la negació.

Nadal és l'alegria de la vida que esclata allà on no s'hauria buscat mai; l'alegria de la vida senzilla, pobre, silenciosa, la vida amorosa i forta en la feblesa.

Pasqua és l'alegria de la vida transfigurada, la vida que troba la plenitud en l'amor entregat fins a la donació total de la mort.

Nadal és l'alegria de la vida compartida amb tots els petits, febles, oprimits, víctimes d'un món injust

i inhumà; molt poderós però que no pot destruir la felicitat de les benaurances.

Pasqua és l'alegria de la vida ressuscitada, que ningú no ens podrà prendre, la vida viscuda en una eternitat de comunió amb el Senyor i amb tots els escampats per la història que han sabut perdre per guanyar, donar-se per trobar-se, la fe dels quals només Ell ha conegut.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit
de la FTC

ECO DE LA PALABRA

Fraternidad posible (VII) La tarea

La fraternidad universal nos ha sido regalada en Jesucristo. Sólo en Él será posible en nuestro mundo. Al mismo tiempo, como venimos diciendo, esa fraternidad regalada incluye para nosotros una tarea. Ya sabemos que Dios no quiere salvarnos sin nosotros, es decir, sin nuestra disposición libre. No nos trata como «piezas sin alma»: siempre espera nuestra respuesta libre.

En pleno Adviento entendemos esto fácilmente. Porque el Adviento es ante todo la vivencia de aquella disposición a recibir, acoger, el gran don del Verbo de Dios en nuestra humanidad concreta. El Adviento, en efecto, está en función y se cumple en la Encarnación, el abrazo de Dios a la humanidad. El infinito regalo que Dios nos hace es ese abrazo.

Bajo el prisma de la fraternidad universal, el abrazo de Dios a la humanidad en la Encarnación, es el detonante de un inmenso estallido de abrazos a lo largo y ancho del mundo. Esa es la auténtica fraternidad.

Ahora bien, tanto el Adviento como la fraternidad universal son también responsabilidad. Quien haya leído la encíclica *Hermanos todos*, verá que está saturada de llamadas a la acción y al compromiso moral.

¿A qué tareas estamos llamados por el Adviento y por el compromiso de la fraternidad universal?

Una primera tarea, elemental, es abrir los brazos. Se trata de la actitud de aquél que se abre él mismo, expectante, confiado, agradecido, esperando la presencia del amigo. Mediante la memoria, la imaginación y el pensamiento centra su atención en el que está por venir. Valora el gozo de su presencia, pregunta la alegría de su compañía y espera. El que viene no es un desconocido, al menos ha sido anunciado. Su recuerdo activa el deseo y se mantiene el corazón expectante.

Ciertamente, esta actitud es la propia del Adviento, cuando «el que viene», el esperado, es Jesucristo. Pero, si hablamos de la fraternidad universal, ¿podemos decir lo mismo? Porque una cosa es estar expectante y abrirse a Jesucristo y otra esperar y acoger a cualquiera que encontremos en el camino de la vida...

Esto es verdad. Pero quien se abre y recibe así a Jesucristo, no cerrará sus brazos cuando se le acerque un hermano, por muy extraño o repulsivo que sea. Una vez más volvemos a san Francisco de Asís, a quien recordamos abrazando y besando al leproso.

¿Es esto un misterio? En cierto modo sí. Pero tiene su lógica. Si hemos dicho que el primer paso del Adviento y del compromiso con la fraternidad universal es la pobreza en el espíritu, se entiende que los brazos abiertos del pobre no ponen condiciones para acoger al otro: el pobre recibe a Cristo como don y sus ojos quedan iluminados para descubrir en cualquier otro un reflejo de ese don, sea cual sea su apariencia, su historia, sus ideas, su psicología, sus miserias...

En la encíclica *Hermanos todos* leemos:

«Para nosotros (los cristianos) el manantial de la dignidad humana y de la fraternidad está en el Evangelio de Jesucristo.» (n. 277)

Diríamos con mayor precisión «el manantial está en Jesucristo mismo» (ya que su evangelio, más que una doctrina, es su persona viva y presente). La Iglesia sirve a la humanidad ofreciéndole la Salvación que ha recibido gratuitamente de Jesucristo y dentro de ese gran don viene incluida la posibilidad de vivir la fraternidad universal. Es la verdad de aquel sencillo saludo: «¡Hermanos todos en Cristo Jesús!». No es cortesía, sino comunicación y proclamación afectuosa de una verdad.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Progressen les obres a la Catedral de Sant Llorenç

L'actuació de rehabilitació i sanejament que s'està portant a terme al temple és tan ambiciosa com necessària, tenint present que el proper any es compliran els 75 anys de la seva construcció. En resum, hi ha tres àmbits d'actuació:

- **Campanar.** Al cos superior, per damunt del rellotge, la teuladeta on hi ha el penell —i ara també un parallamps— no s'hi havia accedit mai des de la seva construcció. Calia assegurar una bona cobertura d'allà dalt i fins al peu de la torre. També el cos de campanes tindrà la seva millora.
- **Façanes.** La del portal del Roser (carrer Pi i Margall) i la del portal del Bon Pastor (carrer Torras i Bages). De fet estaven inacabades: la construcció dels anys quaranta, amb els maons fets a peu d'obra, ciment i sorra del riu, sosté l'edifici, però no hi havia revestiment de cara a la impermeabilitat. Calia, doncs, un revestiment, estucat i pintura de les façanes laterals. Els vitralls seran netejats i protegits de nou.

- **Cancell de la porta principal.** S'eliminarà l'antic cancell de fusta, ja molt envellit i poc pràctic, i es construirà un cancell diàfan de vidre, sostingut per una fina estructura, permetent una visió de tot el temple, amb accés al Sant Crist i opcional a la Capella del Santíssim. Resultarà un espai-atri d'acollida i de comiat, abans de l'accés a la nau principal. També està en curs la renovació de l'enllumenat, a base de leds, com a millora econòmica i ecològica.

«Les teves pessetes poden salvar vides»

El Banc d'Espanya deixarà de canviar pessetes per euros el pròxim 31 de desembre, 18 anys després que la pesseta fos substituïda per l'euro com a moneda de curs legal a Espanya. **Mans Unides** ha vist en aquesta circumstància una oportunitat per a millorar els seus ingressos, i amb ells, el seu treball pels més desfavorits, i ha decidit posar en marxa una campanya de captació de fons

sota el nom de «**Les teves pessetes poden salvar vides**». És una crida a socis, col·laboradors i a la societat en general perquè revisin aquestes monedes i bitllets que podem tenir encara oblidats en algun racó, pensant que, per poc que sigui, poden esdevenir un tresor que canviï la vida de moltes persones.

Mans Unides al territori del Bisbat de Sant Feliu està portant endavant aquesta campanya. Allà on n'hi ha delegació comarcal, com ara a Vilanova i la Geltrú, Sant Sadurn d'Anoia o Vilafranca del Penedès, es poden lliurar allà mateix, o a la cinquantena de guardioles repartides entre els comerços. També es poden portar a la Casa de l'Església, on hi ha la seu diocesana de Mans Unides i, fins

i tot, els col·laboradors de l'entitat poden passar a domicili per recollir les pessetes. Ja han arribat aportacions des de Piera, Capellades, Cubelles, Pallegà, Sant Andreu de la Barca... Moltes gràcies!

També pots col·laborar amb Mans Unides fent un donatiu de 6 € per les mascaretes solidàries que han elaborat.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

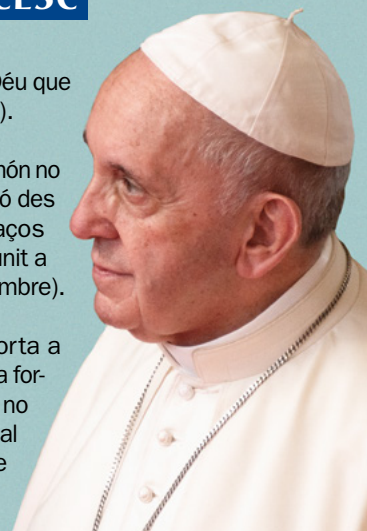
@Pontifex: «El bé comú requereix la participació de tothom, si cadascú posa de la seva part, i si no es deixa ningú fora, podem regenerar bones relacions a nivell comunitari, nacional, internacional i també en harmonia amb l'ambient» (9 setembre).

@Pontifex: «Avui, en el drama de la pandèmia, davant de tantes certeses que s'enfonsen, davant de tantes expectatives traïdes, amb el sentiment d'abandonament que ens oprimeix, Jesús ens diu a cadascú: «Ànims, obre el cor al meu

amor. Sentiràs el consol de Déu que et sosté» (13 de setembre).

@Pontifex: «Per al creient, el món no es contempla des de fora sinó des de dins, reconeixent els llaços amb els que el Pare ens ha unit a tots els éssers» (13 de setembre).

@Pontifex: «Jesús ens exhorta a obrir-nos de forma valenta a la força del perdó, perquè a la vida no tot es resol amb la justícia: cal l'amor misericordiós» (13 de setembre).

El clergat de Sant Feliu de Llobregat, en recés telemàtic

Per a un Nadal diferent, com serà el d'enguany, els preveres i diaques del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, s'han preparat d'una manera també diferent: amb un **recés d'Advent telemàtic i en directe**.

La trobada-recés va tenir lloc dimarts 1 de desembre a partir de les 10 h, a través de la plataforma Teams, amb més de quaranta punts d'escolta durant la connexió.

El bisbe Agustí s'hi va fer present mitjançant una salutació enregistrada prèviament en vídeo. En ella va compartir amb els mossens els seus sentiments i reflexions entorn el gran repte d'avui dia: transmetre esperança a un mateix, a les persones, a la societat, obrint finestres a la gran esperança que és Jesucrist ressuscitat. Amb les seves paraules finals, convidava a la «relació viva amb Jesucrist, bon Pastor», com «el millor lloc per pensar, pregar i discernir».

Abans d'entrar en el contingut pròpiament del recés, el vicari general, Mn. Josep Maria Domingo, va presentar breument el material sobre l'objectiu diocesà del curs 2020-2021, que els rectors havien

rebut la setmana anterior i que és una invitació «per créixer més», en continuïtat i progressió respecte el curs 2019-2020.

Fra Eduard Rey, OFM Cap, va ser el convidat per conduir la reflexió en to d'Advent, com a introducció a la pregària personal. Fra Eduard és el ministre provincial dels Caputxins de Catalunya i Balears i actual president de la Unió de Religiosos de Catalunya. Va titular la seva intervenció «**El temps és superior a l'espai. Reflexió entorn una idea del papa Francesc**» i en ella va aprofundir de manera breu però estimulante algunes idees de l'actual Papa en relació a privilegiar el temps enfront l'espai: la preferència per posar en marxa processos davant el fet d'ocupar espais. En el context de la pandèmia i del confinament viscut, en què hem perdut espais, convidava a viure realment el temps en el present i a guanyar-lo per a les relacions fraternes. Per acabar, va convidar els participants a recordar personalment espais on s'havien fet experiències de gratuïtat i va posar en evidència el vincle particular entre l'Eucaristia i la vinguda de Jesús al Nadal.

La JOC al bisbat celebra la seva assemblea

La federació de la Joventut Obrera Cristiana del Baix-Anoia-Montserrat va celebrar la seva assemblea d'inici de curs el dissabte 31 d'octubre. Tot i que va ser en format online, va resultar una trobada càlida i molt constructiva.

La federació es va fixar els seus objectius i va planificar un curs, que es preveu difícil, donada la situació actual. Els principals objectius van ser treballar la corresponsabilitat i el creixement de la federació. Per una altra banda, potenciar la formació com a eina per fer procés dins la fe i la nostra militància.

Es va parlar també de la necessitat de recuperar responsables en els àmbits d'economia i iniciació per tal de formar petites comissions de treball i fomentar així la participació de la federació a nivell nacional.

A l'estona de pregària va destacar la il·lusió i energia de tots i totes per tal de tirar endavant el curs i fer créixer la federació.

Actualment, a la JOC, al Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, hi ha un grup de 5 militants i un grup d'iniciació, amb presència a Olesa de Montserrat i Sant Andreu de la Barca, tot i que després de l'assemblea es va veure la necessitat de fer-se presents a més parròquies per tal de poder transmetre el missatge de la JOC a altres joves de la classe obrera.

AGENDA

► Nou curs de l'ISCREB a Sant Boi.

S'impartirà un Seminari Bíblic, a càrrec del Dr. Jaume Duran, amb la correspondència de 4 ECTS. Es realitzarà els dilluns 14 i 21 de desembre de 2020; 11, 18 i 25 de gener de 2021; 1, 8 i 15 i 22 de febrer; 1 i 8 (examen) de març. De 19 a 21.30 h. Degut a la situació hospitalària, les classes es faran a la Parròquia de Sant Josep Obrer (c/ Galizia s/n, Sant Boi de Llobregat). Informació i preinscripció telefònica: 936 305 702 (de 18 a 19 h) i 676 874 705 (de 17 a 21 h). Els alumnes que ho necessitin, en inscriure's, poden sol·licitar beques o ajuts.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

14. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Nm 24,2-7.15-17a / SI 24 / Mt 21, 23-27]. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i dr. de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant Dioscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

15. ■ Dimarts [So 3,1-2.9-13 / SI 33 / Mt 21,28-32]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.; sant Bonaventura de Pistoia, prev. servita.

16. ■ Dimecres [Is 45,6b-8.18. 21b-26 / SI 84 / Lc 7,18b-23]. *Urgell i Sant Feliu de Llobregat*: □ Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell,

nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alicia) de Borgonya (s. X); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

17. ■ Dijous [Gn 49,1-2.8-10 / SI 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofundador dels Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

18. ■ Divendres [Jr 23,5-8 / SI 71 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, ano-

menada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.

19. ■ Dissabte [Jt 13,2-7.24-25a / SI 70 / Lc 1,5-25]. Sant Nemesi, màrtir; sant Anastasi I, papa (399-401) i màrtir; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família, màrtir; santa Eva, mare dels humans.

20. ■ Diumenge vinent, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.) [2S 7,1-5. 8b-12.14a.16 / SI 88 / Rm 16,25-27 / Lc 1,26-38]. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.

Diumenge III d'Advent (B)

COMENTARI

«El Senyor m'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts»

Ens és impossible copsar plenament qui és Jesús. Per això el Nou Testament ens el presentarà de formes diverses. Avui l'Evangeli ens el presenta com a Llum. Joan vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum; venia només a donar-ne testimoni. Joan és conscient de la seva realitat, no es vol apropiari del que no és. Per això proclama ben clarament que *no és el Messies, ni Elies el Profeta; simplement és la veu que crida: Aplaneu el camí al Senyor. Per això jo batejo només amb aigua...* Ara cal que arribi aquell que bateja amb l'Esperit Sant. Però de fet ja és present: *Tot i que no el coneixeu ja teniu entre vosaltres el qui ve després de mi.*

Isaïes parla de la seva missió com a profeta: *L'Esperit del senyor Déu reposa sobre meu, perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts, a curar els cors adolorits, a proclamar als captius la llibertat, i als presos el retorn de la llum, a proclamar l'any de gràcia del Senyor.* És enviat a proclamar una bona notícia, una bona notícia que és alliberament i consol. El profeta sintetitza en ell mateix la missió de tot el poble de Déu, de tots els servents del Senyor. I ens parla del *nuvi i de la núvia coberts amb mantell de felicitat*; ens fa pensar en l'amor sponsalici de Déu pel seu poble. Jesús és també el Servent del Senyor per excel·lència, i s'aplicarà a ell mateix les primeres paraules d'Isaïes; ell ha vingut a portar la bona nova sobretot als pobres, als oprimits, als empresonats. A això ha vingut Crist al nostre món: a parlar-nos de l'amor de Déu per tots nosaltres i a fer-lo present amb la seva vida. Per això Pau, a la segona lectura ens diu: *Viviu sempre contents, no us canseu mai de pregar, doneu gràcies en tota ocasió.* Com no ens hem de sentir plens de joia en saber que Déu ha vingut al món sobretot pels pobres, pels adolorits pels presos, que ha vingut a portar la llum, la llibertat, la gràcia, l'amor? Aquesta és també la missió de l'Església i aquesta és la nostra missió.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 61,1-2a.10-11)

L'Esperit del Senyor Déu reposa sobre meu, perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a portar la bona nova als desvalguts, a curar els cors adolorits, a proclamar als captius la llibertat, i als presos el retorn de la llum, a proclamar l'any de gràcia del Senyor. Aclamo el Senyor ple de goig, la meva ànima celebra el meu Déu, que m'ha mudat amb vestits de victòria, m'ha cobert amb un mantell de felicitat, com el nuvi coronat amb una diadema, com la núvia que s'engalana amb joiells. El Senyor Déu farà germinar el benestar i la glòria davant de tots els pobles com la terra fa créixer la brotada o el jardí fa néixer la sembra.

► Salm responsorial (Lc 1)

R. *La meva ànima celebra el meu Déu.*

La meva ànima magnifica el Senyor, / el meu esperit celebra Déu que em salva, / perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa. / Des d'ara totes les generacions em diran benaurada. R.

Perquè el Totpoderós obra en mi meravelles. / El seu nom és sant, / i l'amor que té als qui creuen en ell / s'estén de generació en generació. R.

Ompli de béns els pobres, / i els rics se'n tornen sense res. / Ha protegit Israel, el seu servent, / s'ha recordat del seu amor. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 5,16-24)

Germans, viviu sempre contents, no us canseu mai de pregar, doneu gràcies en tota ocasió. Això és el que Déu vol de vosaltres en Jesucrist. No sufoqueu l'Esperit, no desestimeu els dons de profecia, examineu-ho tot i quedeu-vos allò que trobeu bo, guardeu-vos de tota ombra de mal. Que Déu mateix, el Déu de la pau, us faci del tot sants, i guardi totalment irreprehensibles el vostre esperit, la vostra ànima i el vostre cos per quan retorni vostre Senyor Jesucrist. Déu, que us crida, és digne de tota confiança; ell ho farà així.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 1,6-8.19-28)

Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni; vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum; venia només a donar-ne testimoni. Quan els jueus van enviar-li, des de Jerusalem, sacerdots i levites per interrogar-lo, el testimoni de Joan fou aquest. Li preguntaren: «Qui ets tu?» Ell, sense cap reserva, confessà clarament: «Jo no soc el Messies.» Li preguntaren: «Qui ets, doncs? Elies?» Els diu: «No el soc.» «Ets el Profeta que esperem?» Respongué: «No.» Li digueren: «Doncs, qui ets? Hem de donar una resposta als qui ens han enviat: què dius de tu mateix?» Digué: «Soc una veu que crida en el desert: "Aplaneu el camí del Senyor", com diu el profeta Isaïes.» Alguns dels enviats, que eren fariseus, li preguntaren encara: «Per què bateges, doncs, si no ets el Messies, ni Elies, ni el Profeta?» Joan els respongué: «Jo batejo només amb aigua, però, tot i que no el coneixeu, ja teniu entre vosaltres el qui ve després de mi; jo no soc digne ni de deslligar-li la corretja del calçat.» Això va passar a Betània, a l'altra banda del Jordà, on Joan batejava.

► Lectura del libro de Isaías (Is 61,1-2a.10-11)

El Espíritu del Señor, Dios, está sobre mí, porque el Señor me ha ungido. Me ha enviado para dar la buena noticia a los pobres, para curar los corazones desgarrados, proclamar la amnistía a los cautivos, y a los prisioneros la libertad; para proclamar un año de gracia del Señor. Desbordo de gozo en el Señor, y me alegro con mi Dios: porque me ha puesto un traje de salvación, y me ha envuelto con un manto de justicia, como novio que se pone la corona, o novia que se adorna con sus joyas. Como el suelo echa sus brotes, como un jardín hace brotar sus semillas, así el Señor hará brotar la justicia y los himnos ante todos los pueblos.

► Salmo responsorial (Lc 1)

R. *Me alegro con mi Dios.*

Proclama mi alma la grandeza del Señor, / se alegra mi espíritu en Dios, mi salvador; / porque ha mirado la humildad de su esclava. / Desde ahora me felicitarán todas las generaciones. R.

Porque el Poderoso ha hecho obras grandes en mí; / su nombre es santo, / y su misericordia llega a sus fieles / de generación en generación. R.

A los hambrientos los colma de bienes / y a los ricos los despide vacíos. / Auxilia a Israel, su siervo, acordándose de la misericordia. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 5,16-24)

Hermanos: Estad siempre alegres. Sed constantes en orar. Dad gracias en toda ocasión: esta es la voluntad de Dios en Cristo Jesús respecto de vosotros. No apaguéis el espíritu, no despreciéis las profecías. Examinadlo todo; quedaos con lo bueno. Guardaos de toda clase de mal. Que el mismo Dios de la paz os santifique totalmente, y que todo vuestro espíritu, alma y cuerpo, se mantenga sin reproche hasta la venida de nuestro Señor Jesucristo. El que os llama es fiel, y él lo realizará.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,6-8.19-28)

Surgió un hombre enviado por Dios, que se llamaba Juan: este venía como testigo, para dar testimonio de la luz, para que todos creyeran por medio de él. No era él la luz, sino el que daba testimonio de la luz. Y este es el testimonio de Juan, cuando los judíos enviaron desde Jerusalén sacerdotes y levitas a que le preguntaran: «¿Tú quién eres?». Él confesó y no negó; confesó: «Yo no soy el Mesías». Le preguntaron: «Entonces, ¿qué? ¿Eres tú Elías?» Él dijo: «No lo soy». «¿Eres tú el Profeta?» Respondió: «No». Y le dijeron: «¿Quién eres, para que podamos dar una respuesta a los que nos han enviado? ¿Qué dices de ti mismo?». Él contestó: «Yo soy la voz que grita en el desierto: "Allanad el camino del Señor", como dijo el profeta Isaías». Entre los enviados había fariseos y le preguntaron: «Entonces, ¿por qué bautizas si tú no eres el Mesías, ni Elías, ni el Profeta?». Juan les respondió: «Yo bautizo con agua, en medio de vosotros hay uno que no conocéis, el que viene detrás de mí, y al que no soy digno de desatar la correa de la sandalia». Esto pasaba en Betania, en la otra orilla del Jordán, donde Juan estaba bautizando.